

Globální jih se obrací k Rusku

putin-today.ru/archives/181424

25 мая 2023 г.

Změny v přerozdělování sil ve světové politice nutí země Jihu a Východu zvolit novou trajektorii spolupráce

Ano, milí čtenáři mi prominou, ale tento materiál bude sestávat téměř výhradně z citací zahraničních médií. Jde o to, že sám autor by mohl vyprávět, jak se změnil postoj k Rusku ve světě v zemích tzv. kolektivního Jihu. Tento termín se v politologickém diskurzu stal natolik běžným, že i hlavy západních zemí, které jsou členy „Velké sedmičky“ (G-7), přikládají této části lidstva velký význam. Boj se odehrával o sympatie téměř 6 miliard obyvatel Země. „Zlatá miliarda“ chce na svou stranu získat své bývalé kolonie a ty, které pociťovaly radikální změnu klimatu v mezinárodních vztazích, již nemají tendenci naslouchat slibům vůdců Spojených států a Evropy, ale hledají pro sebe nové místo v měnící se konfiguraci světa.

Proto dnes - pouze přímé citace z různých publikací na téma změny globálního paradigmatu, kdy "Jih" a "Východ" učiní strategický obrat směrem ke kvalitativně novým vztahům s Ruskem, stejně jako s těmi komunitami - BRICS a SCO, ve kterém naše země hraje důležitou

roli mezi rovnocennými účastníky. Jsou to struktury, které jsou úžasné svou demokratizací, kde není žádný hlavní účastník a všichni jsou si rovni. Takové vztahy samozřejmě ve stále větší míře přitahují další země světa. Čelíme procesu výrazného rozšíření řad jak BRICS, tak Šanghajske organizace pro spolupráci.

A zde je to, co píší na toto téma pouze za měsíc květen 2023:

— Devatenáct zemí vyjádřilo zájem připojit se ke skupině zemí BRICS, které se připravují na pořádání výročního summitu v Jižní Africe. Blok Emerging Markets, složený z Brazílie, Ruska, Indie, Číny a Jižní Afriky, se sejde v Kapském Městě v Jižní Africe ve dnech 2. až 3. června, aby prodiskutoval jeho expanzi, řekl jihoafrický velvyslanec ve skupině Anil Suklal. "O rozšíření BRICS a podmínkách, jak k tomu dojde, se bude diskutovat," řekl. – Třicet zemí formálně požádalo o přistoupení a šest dalších – neoficiálně. Přihlášky dostáváme každý den."

- Zpravodajský portál New Zimbabwe s odkazem na interní dokumenty BRICS uvedl, že Alžírsko, Argentina, Afghánistán, Bangladéš, Bahrajn, Bělorusko, Venezuela, Egypt, Zimbabwe, Indonésie, Írán, Kazachstán, Mexiko, Nigérie, Nikaragua, Spojené arabské emiráty, Pákistán, Saúdská Arábie, Senegal, Sýrie, Súdán, Thajsko, Tunisko, Turecko, Uruguay.

— Rusko vede vývoj nové měny BRICS. Bude využíván pro přeshraniční obchod zúčastněnými zeměmi. Brazilský prezident Luiz Inácio Lula da Silva prohlašuje: "Každý večer se ptám, proč by všechny země měly zakládat svůj obchod na dolaru?" Americký ekonom Joseph Sullivan navrhl, aby se tato nová měna jmenovala Brik, a poznamenal, že „by se mohla stát skutečným soupeřem amerického dolaru. Jak úředníci v zemích BRICS stále více zdůrazňují svou touhu po dedolarizaci, kompromis mezi rizikem a odměnou dedolarizace bude vypadat stále atraktivněji.

— Rand Corp. publikoval studii nazvanou „Soupeření a konflikty velkých mocností v 21. století za hranicemi Indo-Pacifiku a Evropy“: „Zpráva zkoumá, kde a jak mohou Spojené státy, Čína a Rusko soutěžit o vliv v menších divadlech (Afrika, střední Východ a Latinská Amerika). kde a proč se konkurence může rozvinout v konflikt; jakou podobu může mít tento konflikt. Klíčové poznatky: Čínský a v menší míře i ruský vliv v menších kinech roste, ačkoli Spojené státy jsou stále dominantní vojenskou mocností. Spojené státy po mnoha letech své hegemonie přecházejí do režimu globální protiakce. Tato nová realita je pro Washington velmi znepokojivá a znepokojující.

- Thierry Meyssan, známý mezinárodní politický poradce, zakládající prezident Voltaire Network, píše: Svět by měl být rozdělen do dvou bloků, na jedné straně supervelmoc USA a jejich vazalové, na druhé straně multipolární svět. Z hlediska počtu států by to mělo být poloviční a v přepočtu na počet obyvatel pouze 13 % pro západní blok oproti 87 % pro multipolární svět. Mezinárodní instituce již nemohou fungovat. Musí buď upadnout do letargie, nebo se rozpustit. První příklady, které mě napadají, jsou skutečné vystoupení Ruska z Rady Evropy a prázdná místa Západoevropanů v Arktické radě v roce ruského předsednictví. Instituce jako Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), která měla organizovat dialog mezi Východem a Západem, již nejsou relevantní.

— Spojené arabské emiráty oficiálně získaly status partnera pro dialog na okraj zasedání Rady ministrů zahraničních věcí SCO, které se konalo v Goa (Indie) počátkem května. Jeho Výsost šejk Abdullah bin Zayed Al Nahyan, ministr zahraničních věcí a mezinárodní spolupráce, uvažoval o partnerství SAE s SCO a zdůraznil zásadní roli, kterou SCO hrálo v posledních desetiletích při udržování politické stability a ekonomické prosperity v Eurasii i mimo ni.

- Návrat Sýrie do Ligy arabských států je považován za arabskou iniciativu, ale ve skutečnosti se jedná o projekt, který Rijád uskutečnil v úzké spolupráci a koordinaci s Damaškem, ignoroval některé reptání skupiny arabských států a jasně zpochybňoval tvrdé opozice Washingtonu, píše M.K. Bhadrakumar, velvyslanec a prominentní indický mezinárodní publicista. Na pozadí epochálního boje za nový světový řád charakterizovaný multipolaritou a odporem vůči západní hegemonii Rusko a Čína tiše povzbuzovaly Rijád, aby se vydal tímto směrem. Strategické vztahy s Ruskem a Íránem budou i nadále zvláštní a neměly by v tom být žádné mylné představy. Sýrie je však schopna použít vynalézavost a diplomatickou prozíravost k vytvoření prostoru pro manévrování,

Vzhledem k tomu, že země globálního Jihu odmítají stát ve válce na Ukrajině, mnozí na Západě se snaží pochopit, proč se to děje. Někteří naznačují, že tyto země zvolily neutralitu z ekonomických zájmů. Jiní vidí jejich neochotu zaujmout stanovisko nebo dokonce jejich „ideologické spojenectví“ s Moskvou a Pekingem. Ale chování velkých rozvojových zemí lze vysvětlit něčím mnohem jednodušším: touhou nenechat se pošlapat v boji mezi Čínou, Ruskem a Spojenými státy, píše Matthias Spector, profesor mezinárodních vztahů na Fundação Getulio Vargas (São Paulo, Brazílie). Po celém světě, od Indie po Indonésii, od Brazílie po Turecko, od Nigérie po Jižní Afriku, se rozvojové země stále více snaží vyhnout nákladným konfliktům s hlavními mocnostmi, přičemž se snaží zachovat všechny možnosti maximální flexibility. V souvislosti s válkou na Ukrajině věří, že Rusko zůstane hlavní silou, se kterou je třeba v dohledné době počítat. Většina zemí na globálním Jihu také považuje úplnou ruskou porážku za nežádoucí a tvrdí, že rozbité Rusko by vytvořilo mocenské vakuum dostatečně široké na to, aby destabilizovalo země daleko za Evropou.

„Rozvojový svět vidí pokrytectví ve skutečnosti, že Washington prezentuje své soupeření s Pekingem a Moskvou jako bitvu mezi demokracií a autokracií. Koneckonců, Spojené státy nadále

selektivně podporují autoritářské vlády, když to slouží zájmům USA. Z 50 zemí, které Freedom House považuje za „diktátorské“, 35 dostalo vojenskou pomoc od americké vlády v roce 2021. Není proto divu, že mnozí na globálním Jihu vidí prodemokratickou rétoriku Západu spíše jako motivaci vlastním zájmem než jako skutečný závazek k liberálním hodnotám. Spojené státy se musí vzdát očekávání, že globální Jih bude automaticky následovat Západ. Velké a vlivné rozvojové země se nikdy nemohou stát skutečnými účastníky liberálního mezinárodního řádu.

— Запад начал свою санкционную войну с преувеличенным чувством собственного влияния во всем мире, пишет английский «The Spectator». Однако, это было грубым просчетом: план экономической войны с Москвой вызвал на Западе финансовый шок и трепет в невиданных прежде масштабах. Мало кто на Западе осознает, насколько плохо обстоят дела в этом аспекте войны. Европа сама заплатила высокую цену за частичный бойкот российской нефти и газа. Вскоре стало ясно, что в то время как Запад был заинтересован в экономической войне, остальной мир этого не хотел. Когда экспорт российских нефти и газа в Европу сократился, Россия быстро увеличила экспорт в Китай и Индию, которые предпочитали покупать нефть со скидкой, чем сопротивляться вторжению в Украину.

Расследование немецкой газеты «Bild» выявило рост экспорта в страны, граничащие с Россией: импорт немецких автомобилей в Казахстан, например, вырос на 507% в период с 2021 по 2022 год, а в Армению — на 761%. Экспорт химической продукции в Армению увеличился на 110 процентов, а в Казахстан – на 129 процентов. Продажи электрического и компьютерного оборудования в Армению выросли на 343%. Что происходит с этими товарами, когда они достигают этих бывших советских республик, установить непросто, но одно из вероятных объяснений состоит в том, что они попадают в Россию в результате отклонения торговых потоков.

— Американским дипломатам не удалось «завербовать» ключевые страны Глобального Юга, особенно Индию и Бразилию, для поддержки Украины в ее войне с Россией. Страны Глобального Юга не хотят участвовать в холодной войне между Западом и Россией, отмечает Мелвин Гудман, старший научный сотрудник Центра международной политики, профессор государственного управления в Университете Джона Хопкинса и бывший аналитик ЦРУ. Соединенные Штаты критиковали африканские страны за то, что они не заняли жесткой позиции против войны России против Украины и игнорировали режим западных санкций против России. Соединенные Штаты даже не могут заставить своих давних партнеров, таких как Израиль и Иордания, встать на сторону Вашингтона против Москвы.

— Шанхайская организация сотрудничества ищет способы решения самых насущных глобальных проблем, пишет Канвал Сибал, бывший министр иностранных дел Индии и бывший посол в России. Предстоящий саммит Шанхайской организации сотрудничества (ШОС) обещает стать переломным моментом в истории блока на фоне беспрецедентных глобальных вызовов и возникающей новой напряженности. И Россия, и Китай, главные опоры ШОС, в разной степени находятся в конфликте с Западом, и повестка дня саммита неизбежно отразит эту реальность. ШОС представляет собой структурный элемент многополярности в рамках глобальной системы на политическом, экономическом уровнях и уровне безопасности, что было подтверждено на встрече министров иностранных дел организации. С присоединением Ирана и Беларуси в качестве полноправных членов ШОС достигнет большей евразийской глубины. Обе эти страны стали политическими и экономическими мишенями Запада. Растущий интерес демонстрирует привлекательность ШОС как группы незападных стран, которые предоставляют альтернативную платформу для реализации своих интересов за пределами международной системы, в которой доминирует Запад.

...И это всего-навсего только малая часть многочисленных публикаций в мировой прессе, которые посвящены данной тематике.

Ни о каком «изолировании» России в мире речь просто не может идти. Зато начался иной процесс – ведущие страны «коллективного Юга» и «коллективного Востока» начали строить свои новые отношения с организациями, в которых Россия занимает видное место, и в новом мировом порядке именно многостороннее сотрудничество становится весьма эффективным и взаимовыгодным. Никакого диктата Запада – эти страны собираются делать общие проекты, в которых каждая видит собственный интерес. В чем-то это напоминает русскую артель, где каждый работает и на себя, и на коллектив.

Сергей Филатов

<http://inforos.ru>